

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 600/2025
15.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужилаца: 1. АА из ..., 2. ББ из ..., село ..., 3. ВВ из ..., 4. ГГ из ..., 5. ДД из ..., и др., против туженог „SWISSLION-ТАКОВО“ Друштво са ограниченом одговорношћу Горњи Милановац, чији је пуномоћник Младен Аврамовић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Привредног апелационог суда Пж 383/24 од 22.05.2025. године, у седници одржаној 15.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Привредног апелационог суда Пж 383/24 од 22.05.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Привредног апелационог суда Пж 383/224 од 22.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 383/24 од 22.05.2025. године, у делу који се побија ревизијом, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу три изреке пресуде Привредног суда у Београду П 3887/22 од 13.09.2023. године, па је обавезан тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка плати износ од 3.978.703,00 динара у року од осам дана од дана пријема писаног отправака пресуде.

Против наведеног решења, тужени је благовремено изјавио ревизију, са предлогом да се о ревизији одлучи по члану 404. ЗПП ради уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради

уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни суд је нашао да за одлучивање нису испуњени услови из цитиране законске одредбе. Решење којим се одлучује о захтевима странака за накнаду трошкова поступка доноси се на основу одредаба Закона о парничном поступку. Овим процесним законом су регулисана правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова. Према овим правилима, одлука о трошковима поступка условљена је оценом суда о оправданости настанка трошкова покретањем и вођењем судског поступка, узимањем у обзир релевантних околности о претпроцесном и процесном држању странака. Имајући у виду да се ревизијом побија одлука о трошковима поступка коју су нижестепени судови засновали на одредбама чланова 153. став 2. и 154. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији против овог решења.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана је прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев. Право на подношење ревизије у смислу цитираних одредаба оцењује се становишта вредности главног потраживања, а не споредних потраживања међу која спадају и трошкови поступка.

Околност што је другостепени суд преиначио решење о трошковима поступка, не чини ревизију дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с обзиром да ревизија изјављена против решења о трошковима поступка никада није дозвољена, према врсти одлуке која се побија, применом члана 403. у вези са чланом 28. став 1. и 420. став 6. ЗПП.

Стога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић